

กลอนธรรมะ น้อมคารวะ ท่านพุทธทาสเดือนแห่งชาตกาล 103 ปี หัวข้อที่ 15

นำเสนอเมื่อ : 15 พ.ค. 2552

จะกี่วัน พันปี บทกวี บทนี้ ยังปักจิต ศิษยานุศิษย์พุทธทาส น้อมคารวะ องค์จอมปราชญ์ โอกาสแห่งเดือนชาตกาล
ปีที่ 103.....

สหายเอ๋ย

คำประพันธ์ บทพระธรรม ไม่จำเพาะ

ว่าจะต้อง, ไพเราะ เพราะอักษร

หรือ สัมผัส ช้อยชด แห่งบทกลอน

ที่อรชร ฯ เชิงกวี ตามนิยมฯ

ขอแต่เพียง ให้รรถแห่งธรรมะ

ได้แจ่มจะ ถนัดเห็น เป็นปฐม

แล้วได้รส แห่งพระธรรม ดำอารมณ์

ที่อาจบ่ม เบิกใจ ให้เจริญ ฯ

ให้นิสัย เปลี่ยนใหม่ จากก่อนเก่า

ไม่ซึมเศร้า สุขสง่า น่าสรรเสริญ

เป็นจิตกล้า สามารถ ไม่ขาดเกิน

ขอชวนเชิญ ชมธรรมรส บทกวี ฯ

.....

15 หัวข้อ: ยาระงับสรรพทุกข์

ต้น “ไม่รู้-ไม่ชี้” นี้เอาเปลือก
ต้น “ซึ้งหัวมัน” นั้นเลือก เอาแก่นแข็ง
“อย่างนั้นเอง” เอาแต่ราก ฤทธิ์มันแรง
“ไม่มีกู-ของกู” แสง เอาแต่ใบ
“ไม่น่าเอา-น่าเป็น” เฟ้นเอาดอก
“ตายก่อนตาย” เลือกเอา ลูกใหญ่ ๆ
หกอย่างนี้ อย่างละซั้ง ตั้งเกณฑ์ไว้
“ดับไม่เหลือ” สิ่งสุดท้าย ใช้เมล็ดมัน
หนักหกซั้ง เท่ากับ ยาทั้งหลาย
เคล้ากันไป เสกคาถา ที่อาถรรพ์
“สัพเพ รัมมา นาลัง อภินิเวสาย” อัน
เป็นธรรมนั้น หฤทัย ในพุทธนาม
จัดลงหม้อ ใส่ น้ำ พอต่วมยา
เคี้ยวไฟกล้า เหลือได้ หนึ่งในสาม
หนึ่งช้อนชา สามเวลา พยายาม
กินเพื่อความ หมดสรรพโรค เป็นโลกอุดรฯ

15 พ.ค.52